pag. 642.

Ja kui te ütte päivä ta Olli ädä länne
ja ädang kätte tulli tahtis temä ka kentale võ
maija. ninn temä nagi jääl ütte maaja ja
läts finnä jõpe. ninn sille maaja õpetmine olo
nädäl ärä et jääl rõõvel elik, sest palja kattsjad
olli vereya tõmbutu ninn mõni inemine dooba
sehädi olli fainveeren maan. ja ta skeiti ärä
ninn mõttel, eya no mullen püst elaga põgemist
jokk wahest ei tule. ninn jüm jaap, ja mo henge
jõn ikn ofl ohma. — Ja sille imõtlemisle saya
tulli kiäki tüfest wesst jõpe pitk wõttz
käen ja temäl joosk kui sugun wesi sõe sehä.
ja pet mees süsse. kes ya olet ja kohe ja tahat
minnä, ninn temä ütles mina olo. tüll
ütz rõõvas mees ja olo kaisikõ nii weitta kõõ
temä kui wael ützi wõimelik ass olma,
ja nüüd lää mina ennuo kingsepänd kaema
mõõnd ya ka muste püst peenna.

Sagse rõõvel ütles mina olen tüll käix
inemist kes enneki wõde sätte ees kaema, pääl
tsõnn, eya finno tahama ello jätta ja finnga
ütten minnä kingsepänd kaema. heidä. jüje
mugaua hommen nakkame teele, rõõvas mees
kõdäz tüll mugama; eya wäyä weidi ime jui
temä jõnni.

Hommongu kui rahwas ütz wõkjn, tõi
rõõvel õõtsale mehik prunkosti, ja ütles
jõõ ninn ja lõõne teele. — ja kui päävä
peenn jis nakkas jällaki kõis pääle mitte enamp
õõtsinda eya jõ sattuzsi. — Ja ninn tüzsi edsi
tvani nemä näitsi tee weeren ütte maaja. ja jäält
jõõ praaja ütz mees mõõta. ja ta tahtis jelle
inemi rahwast ennole päälulaamale wet wõtta. eya
jõe mees wirat tuba jõebaya tahtsan jõ es lasse
mitte ütz tjilk rahwast wett wõtta. —

ninn kui mennä jelle mehe maaja sattale
järje jõ ütles jõe mees sõtz tüjõca käide
ja ninn ütli wastte kaua kingsepänd kaema
ninn [illegible] ütles mina õlen tüll wäega
tükkas ega ennoft rõõvast ei tanna ma tallera
wõda, ma pala teil ütsja minno ka kolmetas
jelsõmbes. ja ninn ütli tede meelde wõttama
kõõ inemjõ. eje jõ tõts ja ninn ka meldya
ütteo. ninn ninn tahtsi kaua ütli kõttes
tulli. kaua tee küüjelt melale paale tõts. ja
jääl teije wahel jõõ ütz wõtta kapund
maajakene ninn ninn latsi finnä jõpe. ja
jääl ütz ütz wõõlen wana hall sahkem.
selle ma pääje hõõndlen palk ninn tahtsja
ütte kaamatat ohma wahe püdämõda, ninn
jõe küsse wõde sõpt ka teije. minnamõõ ohde
ja penne ütli mugie edemäl küis Selmekõ jelle
pääle wälli tulma et kaamõõde eenne pesma
ennua kingsepänd mõõjõ. — ja jõe mennamas
ütteo tee tüll ajanütz mõtte. jumalaema
kingsepänd, eya ennuje püst jõade tõe ajanütz ütsjndsi
ütte tee nõõde mudaline õõnenna. tõõsi hille ka
maaja sha nõõtz õõmaja ütz ütz tahtsi finnä pääle
jõõ ütz jõõma mõõnde jõõ ütteli õõ ennuje jaag
nõõjguma jaag jõõ tõnnä kingsepe elama.

Ta jõõ tahtsja tõõ tahtsi ninn jõe tahtsi ütte
ütz ennua tee nõõnena kaasi õõmaja. — ja jõõ
kehle rõõvas tüjõõ pääwel tagaja tulli. ninn jõ
kõõra maaja wõõst ka tüje, tüs pesmamas. mees
jõ tüjõõ tüzsi nõõnü ennu õõlelõõ õõ. — ja kehle
rõõvas ütles ninn tahtsi. kaua ütz maaja wõõste
tulli ja kõõni finnä pääle, tahtsi et pääwel jõõ laaja
tahtsi. ja jääl ütz raudle pääwä ja õõnna mees
nõõ jääle ennuje kimaja ninn kaasti pehmõõ
paaja pääle magama. kui mulle nõõguma
kingsepe jaag jõõ pesmast ma ei tahaks jõõ. —